

ACC. N:R. M. 8152:1-2

Landskap: Skåne Upptecknat av: Olva Ebbesson
Härad: Bjäre Adress: Helic Höv
Socken: Stouf Berättat av:
Uppteckningsår: 1949 Född år 1886 Småryd Stouf

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Frågelista 31

M. M. 31.

Smuror, bind och battenbjul.

Skriv endast på denna sida!

Det fanns mekaniska smurror av bleek, ganska stora, vilka drogos med en snodd och när de gingo gävo de ett musikaliskt ljud ifrån sig. Men de mest vanliga smurrorna boro de "konformiga" träsmurrorna med en pinne igenom, när de skulle sättas i gång satte man pinnen mellan händerna och satte fart på smurran som man släppte på bordet. Även dessa köptes på marknaden i Båstad, eller av någon gårdbrukshandlare som hade fräsaker att sälja. Då isen slogs hål med järnpett, och därigenom drevs en lång trästång så långt att botten räddes och kilades väl fast i toppen på stängen bar en stark järögla, igenom vilken ett rep fräddes och knöts väl fast. I repet knöts en släda fast, och som dragis inefrån stängen så släddan smurrade emot stängen, kallades "is-smurrade" men det var en farlig

lek, ty den som satt på släden blev benligen
så yr att den inte kunde hålla sig fast.

Genom en fröhälig knapp frädes en lång ullgarns
ända, en ända genom bort hål, knyter sedan
ihop ett par fingrar frädes in i garnöglorna
så att knappen blir mitt på snöret, med högra
handen knurras så att snöret blir bra tillho-
pa firman. Genom att släppa efter på snöret
och sträcka kan man få knappen att smurra
och ge ljud ifrån sig, det håller på att smurra
så länge man vill ge efter och sträcka snöret.

 Ad tunn träbit skäres ut en vindflöjl
i form liknande violstjärns figur, ett
par tre dm. i genomskärning, sättes på
en knapp, vilken sättes någons tanks där som är
bra vind, pojkar tycka och rå om att springa
med dem. En sådan kallas "harsackärre".
De är också bra att sätta i bärträden för att
skrämma fåglar med.